

41. כל מקום שנקבעו בחיקוק כל-שהוא סמלים, לא הפסולנה את תקפם סמיות קלות מהם, שאינן פגיעות בעיקרו של העניין ואינן מכוננות להטעות.
42. מקום שחיקוק אחד מתקן חיקוק אחר, יתבאר החיקוק המתקן כאחד עם החיקוק המתוקן, במידה שהדבר כתיישב עם תכנו וכהבו, אלא-אם יתלבן כי המכוון הוא היפוכו של דבר, ואפשר יהיה להזכיר בהחיקוק המתקן את החיקוק המתוקן כחיקוק העיקרי.
43. הזכרת כל חק"פרלמנט, דבר-מלך במועצה, או חיקוק, בחיקוק כל-שהוא, או הזכרת כל פרק, חלק, כותרת, סעיף או הלוקה אחרת שלהם או תוספת עליהם, התבאר כהזכרת אותם חוק-פירלמנט, דבר-מלך במועצה, חיקוק, פרק, חלק, כותרת, סעיף, וחלוקה אחרת או תוספת, כפי שתוקנו מזמן לזמן, אלא-אם יתלבן כי המכוון הוא הפוכו של דבר.
44. מקום שבחיקוק כל-שהוא נזכרת הוראה של חק"פרלמנט או דבר-מלך במועצה, הוויזיה זו הופקע לאחר-מכן ויחזרו ויהוקקה כחדש, בין בשינוי ובין בלא שינוי, תתבאר הזכרת ההוראה — של חק"פרלמנט או דבר-מלך, שהופקעו כנ"ל — באותו חיקוק כהזכרת ההוראה שחזרו וחוקקה מחדש כנ"ל, אלא-אם יתלבן כי המכוון הוא היפוכו של דבר.
45. פרט למקרים שבהם עשוי להיקבע במקורש כי לא כן הדבר, לא יפגע כל חיקוק בזכות כל-שהיא של, ולא יטיל חיוב כל-שהוא על, הכתר או ממשלת הוד רוממותו בממשלת המאוחדת או הממשלה.
46. הפקודות הבאות מופקעות בזה: —
 (א) פקודת הפירושים;
 (ב) פקודת הפירושים (תיקון), 1939;
 (ג) פקודת הפירושים (תיקון), 1943.
- 29 במארס, 1945.

פקודת שטרי חליפים (תיקון).

מס' 10 לש' 1945.

פקודה הבאה לתקן את פקודת שטרי-החליפים.

- חוק יוהק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י), לאמור: —
1. פקודה זו תיקרא פקודת שטרי-החליפים (תיקון), 1945, ותהיה נקראת כאחת עם פקודת שטרי-החליפים, הנקראת לדלן, "הפקודה העיקרית".
2. סעיף 15 של הפקודה העיקרית יתוקן בהכנסת הסעיף-הקטן הבא מיד לאחר כעייף-קטן (2) באותו סעיף: —

"(3) שום דבר הכלול בסעיף זה לא ימנע את מושך-השטר, או כל מסב, מלהכניס בתעודה נפרדת תנאי כל-שהוא, שהיא וישאי להכניס בשטר כזה לפי סעיף-קטן (1), ואם התנאי שהוכנס בתעודה נפרדת כנ"ל הוא תנאי המוותר על פרוטסט, תחולנה הוראות כעייף-קטן (2) על אותו תנאי, כשם שהן חלות על תנאי המוותר על פרוטסט שהוכנס באותו שטר.

3. סעיף 53 של הפקודה העיקרית יופקע והסעיף הבא יבוא במקומו: —

53. שטר כשהוא לעצמו אינו פועל כיעוד קרנות שבידי המסודר עליו, המצויות לשם כרעון אותו שטר, והמשווד-עליו של שטר שאינו מקבל (את השטר) כנדרש לפי הפקודה הזאת, אינו אחראי לפי התעודה.

4. סעיף 57 של הפקודה העיקרית יתוקן בהפקעת סעיף-קטן (2) של אותו סעיף והחלפתו בסעיף-הקטן הבא: —

(2) א:ואל אפשר לו שייכתב על השטר או שיינתן בתעודה נפרדת, והוא נוצר עם הביטוי bon pour aval או כל ביטוי עוה-ערך, שהותמים עליו: בהיעדר הודעה מפורשת לזכותו של מי ניתן, יהיו רואים אותו כאילו ניתן לחותם-השטר, אם השטר הוא שטר-חוב, ולמושך, אם השטר אינו שטר-חוב.

סמיות בטפסים.

ישובו של חיקוק מתקן עם חיקוק מתוקן.

ישובו של הזכרות חוקי-פרלמנט, דבר-מלך במועצה וחיקוקים.

הזכרות הוראות של חוקי-פרלמנט ודבר-מלך במועצה שחזרו וחוקקום מחדש.

הוצאת זכויות הכתר (כו' מן הכלל) —

הפקעות.

פרק ס"ט.

מס' 21 לש' 1939.

מס' 26 לש' 1943.

גורט

נציב עליון.

5. סעיף 72 של הפקודה העיקרית יתוקן בהפקעת סעיף-קטן (5) של אותו סעיף, והחלפת הסעיף-הקטן הנ"ל בסעיף-הקטן הבא: —
- (5) שטר שנמשך במדינה אחת והוא משתלם במדינה אחרת, ייקבע ומן-פרעונו לפי הוקי המקום שבו הוא משתלם.
6. סעיף 96 של הפקודה העיקרית יתוקן בהחלפת הנקודה, שבסוף סעיף-קטן (1) של אותו סעיף, בנקודותיים ובהוספת התנאי הבא לאחר הנקודותיים: —
- „בתנאי שכל צד בשטרי-הליפים, שיק או שטרי-חוב, רשאי לוותר על לימוד-הזכות — בתביעה משפטית עליו באותם שטרי-הליפים, שיק או שטרי-חוב, כי אותה תביעה משפטית אינה ניתנת להיות מקוימת, מפני שחם המועד הנאות הנוכח בסעיף-קטן זה, ואותו ויתור אפשר יהיה להכניסו בין באותו שטרי-חליפים, שיק או שטר-חוב ובין בתעודה נפרדת, בין לפני תחילתה של אותה תביעה משפטית ובין לאחריה: וכן בתנאי נוסף, שאם הוכנס אותו ויתור בתעודה נפרדת, הוא לא יהיה מחייב, אלא-אם-כן קיבל האדם שהכניסו באותה תעודה תמורה בעלת-ערך חלף זה.”
7. הוראות הפקודה הזאת, פרט לאלה שבסעיפים 1 ו-3, יהיו רואים אותן כאילו קיבלו תוקף ביום תחילת התקפה של הפקודה העיקרית, והוראות סעיפים 1 ו-3 תקבלנה תוקף בתאריך פרסומה של פקודה זו בעתון.

תחילת-תוקף.

גורט

נציב עליון.

29 במארס, 1945.

פקודת מס הכנסה (תיקון).

מס' 11 לש' 1945.

פקודה הבאה לתקן את פקודת מס הכנסה, 1941.

חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתה של המרעצה הפלשתינאית (א"י), לאמור: —

1. פקודה זו תיקרא פקודת מס הכנסה (תיקון), 1945, ותהיה נקראת כאחת עם פקודת מס הכנסה, 1941, הקרוייה להלן „הפקודה העיקרית“.

2.—(1) סעיף 5 של הפקודה העיקרית יתוקן —

(א) בהחלפת פסקה (ב) של סעיף-קטן (1) של אותו סעיף בפסקה הבאה: —

„(ב) השתכרויות או רווחים בעבודה כל-שהיא, לרבות שוויים הנאמד של כל כגורים, הונה, או מושב (לאחר שמנכים — במקרים שבהם אין המגורים, ההזנה או דמושב ניתנים חינם — כל סכום ששולם או המשתלם בדרך דמי-שכירות, תרומה או בדרך אחרת תמורת אותם מגורים, הונה או מושב) או כל קצובה אחרת: בתנאי שלא ישולם כל מס הכנסה לפי פסקה זו על קצובת-כלכלה או קצובת-נסיעה או קצובת-כיבודים, אם —

(1) הוכח במקרה של קצובת-כלכלה או קצובת-נסיעה — כדי הנחת דעתו של פקיד השומה — כי הקצובה לא הוצאה לצרכים, שעליהם אין מרשים כל ניכוי לפי סעיף 13;

(11) אין סכום הקצובה עולה — במקרה של קצובת-כיבודים — על המישה-עשר אהוזים מן המאה של המשכורת השנתית (להוציא דמים, הטבות או השתכרויות אהרות המתקבלים מן העבודה) או מאתיים פונט, הכול לפי הסכום הקטן יותר, ואם יוכח — להנחת דעתו של פקיד השומה — כי הקצובה לא הוצאה לצרכים, שעליהם אין מרשים כל ניכוי לפי סעיף 13;”

(ב) בהוספת סעיף-קטן חדש (3) בסוף אותו סעיף כלהלן: —

„(3) מקום שאדם עוסק בפלשתינה (א"י) במפעל הקלאי, תעשייתי או מפעל פרודוקט בי אחר, תהיה נודעת נפקות להוראה הבאה, דהיינו —

(א) אם אותו אדם מוכר מוצר כל-שהוא של המפעל בשוק סיטוני, מחוץ לפלשתינה (א"י), או כדי שיימסר מחוץ לפלשתינה (א"י), בין שנערך החוזה בתחומי פלש-תינה (א"י) ובין מחוץ לפלשתינה (א"י), יהיו רואים את כל הרווחים שמקורם במכירה